

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Ekscelenca Waser in Kranjska.

17. februvarja 1885.

Današnji članek v Vašem listu priobčen pod naslovom „Sloga in ekscelenca Waser“ daje nam povod zopet o naših justičnih razmerah nekaj besed izpregovoriti. Koliko se je bilo že pisalo po naših časopisih o ekscelenci g. vitezu Waserji, kolikrat se je že dokazovalo in tudi faktično dokazalo, kako neprijazen je nam Slovincem ta visoki dostojanstvenik! kolikokrat se je že v javnosti poudarjalo, da ta in ona naredba visokega predsednika se ne strinja vsikdar z duhom in črko postave! Vse to ni pomagalo nič; zvezda gospoda Waserja sveti kakor prej in kakor okoliščine kažejo, ne bliža se še kmalu trenotek, ko se bode utrnila ta nam nemila zvezda. Zdi se nam, da se stališče tega moža ne more omajati drugim potom nego s tem, da ga začnemo hvaliti po naših novinah, da ga začnemo proslavljati kot iskrenega Slovence, da mu začnemo kaditi in slavo prepevati pri priliki in nepriliki. Saj smo doživeli več slučajev pri nižjih uradnikih sodnijski stroki, da se je vsaka pohvala tega ali onega uradnika v javnih naših glasilih štela uradniku za najhujšo pregreho pri tajni kvalifikaciji; in „vice versa“, vsaka graja tega ali onega nam sovražnega sodnika ali pristava v slovenskih časnikih priobčena, smatrala se je kot največja zasluga pri skrivni kvalifikaciji. Prvi je bil posebno pod prejšnjo vlado preziran, preganjan, pravi trpin mej uradniki, slednji je pa sijajno avanzoval in preskakoval svoje vrstnike in prednike brez ozira na njegove zmožnosti in brez ozira na zmožnosti njegovih vrstnikov in prednikov. Bil je „gesinnungstüchtig“ in to je bilo potrebno za primo loco. Narodno čuteči in misleči uradnik pa se je črnil pri tajnej kvalifikaciji kot nesposobnež in nezmožnež; če pa se mu nesposobnost ni mogla ali ni hotela očitati, pa se je začel sumničiti zaradi tega, ker je pri svojem uradnem poslu „pristransk“, ker smatra „pravosodstvo“ kod deklo narodno-političnih tendenc. Pri vsem tem pa ni nič pomagalo, če je dotičnik ugovarjal, češ, da poslovna nepristranost ni zasluga večje intelektualne izobraženosti, nego zasluga bolj izobraženega srca, bolj plemenitega, čistega značaja. Zakaj bi slovenski uradnik oziroma sodnik caeteris paribus nemškega ali laškega potepuha drugače kaznoval, nego slovenskega? Zakaj bi postavil od 10. maja 1873 št. 108 drž. zak. caeteris paribus proti Madjaru drugače uporabljal

nego proti Hrvat? Tega postopanja ga ne more in ne sme nobeden drugi dolžiti, kakor tisti, ki bi v sličnem slučaju ravno tako ravnal, kakor misli o drugih, poleg izreka: Wie der Schelm selbst ist, so denkt er über andere. — Tako se je pa vender ravnalo in sumničevalo pod prejšnjimi vladami; tako se še deloma ravna in sumniči sedaj; razloček je le ta, da se slučajni prejšnjih časov sedaj že smejo pretresovati in v javnost spraviti; slučajni sedanosti pa ne. Prišel bo pa čas, ko se bodo tudi slučajni sedanosti lahko javno kritikovali in razpravljali. To razpravljanje pa bo ostalo brez aktualnega pomena; imelo bo le pomen retrospektivne zgodovinske študije.

Toda vrnimo se k osebi prevzvišenega predsednika Graške nadsodnije; on ni prijazen nam in našej narodnosti; zarad tega pa tudi mi in naš narod ne moremo biti prijazni njemu. Kolikrat so nam slovenski avskultanti vračajoči se po srečno in uspešno končanem praktičnem sodnijskem izpitu pripovedovali, da so storili pri tej priliki svoj poklon visokemu gospodu in da jim je ta nasvete dajal; na pr. temu, da naj ne bere samo „Slov. Naroda“; drugemu nasproti je pomiloval, da nemški avskultanti ne morejo tako hitro avansovati kakor „kranjski“; tretjemu nasproti je izražal dvome, je li naš jezik že tako razvit, da se more v njem dobro uradovati, da ne bo stvar trpela (se ve da trepatajoči avskultant si ni upal odgovoriti „mogočnemu“ gospodu, da naj se prej slovenščine uči in še le potem sodi o njenej razvitosti) itd. Za to mi lahko navedemo dotične gospode, ki pa večinoma zdaj neso več avskultanti, za priče, če bi kdo dvomil, da neresnico pišemo. No deloma bili so to nasveti, kateri so prav pametni; kajti gotovo ni neumestno mlademu še neizkušenemu uradniku svetovati, naj se ne peča toliko s politiko, nego naj napreduje v svoji poslovni stroki. „Ali utis vseh takih pogovorov je bil, kakor so nam poročevalci pravili, „in toto“ tak, da je bilo videti, da so mu nemški avskultanti bolj pri srci, nego „kranjski“. —

Kaj pa sledi iz tega? Nič drugega, nego to, da se nastavljanja mladih uradnikov vrše tako, kakor so se v istini vršila, in da se drugače vršiti ne morejo, kakor so se vršila. To prikazen hočemo danes objektivno, kolikor je to sploh pri obstoječih razmerah mogoče, pretresovati, če tudi smo si zavedni, koliko nevarnosti nalagamo Vašemu listu; kajti včasih se nam hoče dozdevati, da se po mnenji državnega pravdnika objektivnost nahaja le v listih, ki hvalijo vse, kar ima na sebi uradni pečat, ki gredo z vlado „durch Dick und Dünn“ ali pa kakor smo pred kratkem nekje čitali „čez drn in strn“.

Primerjamo li konkretalni status uradnikov Graške nadsodnije pro 1883 z onim pro 1884, razodene se nam čudna prikazen. Slučajno je bilo tekom leta 1884 na Kranjskem imenovanih 8 novih pristavov in na spodnjem Štirskega ravno toliko. Če smo prav poučeni, so na Kranjskem imenovani pristavi vsi popolnem našega jezika v govoru in pisavi zmožni; njih študije se namreč počenjajo v tistem času, ko je slovenščina na srednjih šolah si pridobila toliko veljave, da je abiturjent dovršivši gimnazijo, če je bil slovenskega rodu in če se je količkaj trudil, sestavek te ali one vsebine v pravilni slovenščini spisati mogel.

Na Kranjskem se tedaj zastran tega imenovanja ne moremo pritoževati.

Kar se tiče spodnještajerskih, v istem času novoimenovanih sodnijskih pristavov, je le, kakor

pravi poročevalec, jedini F. V. zmožen slovenščine v pisavi in govoru, vsi drugi so le toliko zmožni, da jo „tolčejo“ le za silo, tako da se počasi sporazumejo s kmetom, ki ne zna nemškega jezika. Pisave sploh neso zmožni, kajti, kakor se nam poroča — in naš poročevalec zasluži popolno verjetnost, ker je on dobro v osebnih razmerah poučen in ker je toliko značajan, da tudi resnico pove — to so sinovi nemških ali ponemčenih meščanov in nemških ali ponemčenih uradnikov, ki se na gimnaziji neso učili slovenščine, ki se na vseučiliščih neso učili našega jezika, nego so se navadili pri različnih konservativnih in progresističnih akademskih zvezah in korpsih srkati pravega pravčatega avstrijskega patrijotizma.

Seveda našim društvom „Triglavu“ in „Sloveniji“ neso bili posebno naklonjeni.

Ko so potem stopili v realno življenje, postali so hkratu — bodi si proprio motu, bodi si vsled prigovarjanja — iz Savlov Pavli; po pravilu s trebuhom za kruhom; začeli so se učiti slovnice slovenske in so si je toliko priučili, da jim je prijazni g. Heinricher lahko potrdil „potrebno“ znanje našega jezika. Na višjem mestu je dopadalo to, da so na spodnjem Štajerskem ne nastavljajo kmetski, tam rojeni sinovi, nego da se imenujejo sinovi bolj imenitnega stanu; saj, kakor s spričevali dokažejo, znajo popolnem naš jezik.

Na spodnjem Štajerskem rojeni avskultanti tedaj ne najdejo služeb na svoji domači zemlji; naj je idejo kam drugam iskat. Kam neki? Kar na Kranjsko? Seveda, to je najbolje? Kali?

In čudno! tudi to se ujema s konkretalnimi stanjem! Od vseh leta 1884 imenovanih pristavov za Kranjsko je 5 Štajercev in 3 Kranjci; ker je slučajno jeden Štajerček umrl; ko bi ne bil ta tekom leta umrl, bi odpadel jeden Kranjec in razmerje bi bilo 6 : 2. Bog nam je priča, da ne zavidamo našim sosednim bratom, vrlim spodnjim Štajercem kruha in službe pri nas. Večinoma so pridni, marljivi in — če jim to tudi škoduje, ako jih polivalimo — značajni gospodje.

Mi smo prepričani, da se imenovanja ne morejo tako vršiti, da se nastavi vsak uradnik blizu svojega rojstnega okraja; to bi še poslu in stvari škodovalo, takih „cerkvenostolpnih“ imenovanj ne maramo, ker to bi bilo celo smešno. A na druge strani pa moramo tudi naglašati, da bi se razmerje vender le lahko predručilo, tako, da ne bi bilo tri četrtine spodnjih Štajercev na Kranjskem, a jedna četrtina pa Kranjcev na Kranjskem. Naj se nam ne ugovarja, da ti gospodje s Štajerskega prosijo za službe pri nas; temu ne oporekamo; saj imajo prav. Zaslužek je v današnjih časih tako težak, da si človek ne sme veliko izbirati. Ali mi poudarjamo, da ti spodnještajerski pristavi prosijo tudi za službe na domačih tleh, a da se jim te konsekvntno odbijajo, ne le pri prvotnih prošnjah, nego tudi pri prošnjah za premeščenje.

To pa bi se po naših mislih storiti ne smelo od uprave, ki si je na svojo zastavo zapisala program enakopravnosti.

V tem se ravno dokumentuje ljubav gosp. vit. Waserja proti „Kranjcem“.

Spodnještajerski juristi se porivajo na Kranjsko, da tam delajo konkurenco domačim kranjskim juristom; na spodnjem Štajerskem pa se nastavljajo taki uradniki, ki so bolj udani nemštvu in ponemčevanju, nego spodnještajerski juristi, ki so kmetski sinovi.

Če bode tako naprej šlo, bode import tujega, če tudi nam sorodnega elementa spodnještajerskega

prouzočil eksport naših pravih, na našej zemlji rojenih domačinov in mi bomo se potem prav ponižno obrnili do ekselence gosp. vit. Waserja z uljudnim vprašanjem: kam pa naj gredo naši kranjski mladi juristi? Mari tja „in das Land, wo die Citronen blühen“, ali pa v „Bosno solzorosno“? Ali je to pravično, ali so to zdrave razmere? Ali ni nevarnosti, da bode neolikano ljudstvo, če se to nameščevanje še za naprej tako metodično vrši, take uradnike začelo tako čislati in spoštovati, kakor so na pr. bili čislani „švabski“ uradniki na Ogerskem pred l. 1867 od magjarskega elementa? Mi opetujemo, da sem ter tja kaka izjema ne stori nič, nego potrjuje le vodilo. Če pa postane izjema vodilo (regula), in vodilo izjema, je stvar na jako slabej, labilnej podstavi.

Osobno ne smemo našim mladim uradnikom nič oponašati; tendence pa, ki pri takem imenovanju vlada, hvaliti ne moremo. Ta tendenca gre na to, čase Čertomira oživotvoriti, to je one čase, v katerih pesnik poje, da

Le tujcem sreče svit se v Kranji žari.

In to naj si zapomnijo merodajni krogi, da kadar bode ljudstvo začelo čutiti in spoznavati, da se njegovi, na domačih tleh rojeni sinovi sistematično spodrivajo z njegovih tal ter silijo v tuje kraje, potem bode izgubilo tudi vse zaupanje do uradnikov, oziroma do uprave, ki jih imenuje in nastavlja. To velja o Kranjski ravno tako, kakor o spodnji Štajerski in slovenski Koroški. „Svoji k svojim“ imelo bi biti gaslo vsaj v velikih potezih pri upravi glede imenovanja uradnikov, ki hoče biti v resnici pravična vsem narodom; in to gaslo naj bi dopuščevalo le toliko in takih izjem, da se potem obistini izrek: exceptio firmat regulam. Naše slovenske pokrajine dosedaj še nima niti vsaka za-se, niti vse skupaj toliko množino inteligencije, da bi jo morali iznašati sem ali tja; a gledati se mora na to, da se nam elementi tuje inteligencije ne usiljujejo tam, kjer jih treba ni, tam, kjer jih lahko domačini nadomestujejo. Stvar sama bo s tem le dobiček imela, če opravlja domača inteligencija na domačem torišču svoj strokovnjaški posel. Priprosto ljudstvo dobi zaupanje do nje in njenega dela. Le pomislimo, koliko zaupanja in ljubezni uživa pri nas prečastita duhovščina! Ali uživajo tudi drugi deli domače inteligencije toliko zaupanja pri narodu, kakor duhovščina? Nikakor ne. In zakaj ne? Zato ne, ker je duhovščina vzrasla od prvega njenega odličnjaka do najnovejšega kaplana iz prostega naroda samega, ker se neso usiljevali „listi tujih gôr“. Pri družih strokah narodne inteligencije pa se izpodrivajo domačini iz svojega naravnega delokroga in pri gosp. vit. Waserji vzbujajo besede našega pesnika:

Ta pravični korevine
Je slovenski oratar

jako slab odmev. Njemu je bolj po godu meščanstvo, ki se preširno razprostira v mestih in trgih na slovenskih tleh. Mi si ne skušamo pridobiti tega gospoda na našo stran; a on bi se moral kazati bolj naklonjenega našemu življu, kakor se v istini kaže. Če se ga loti nervoznost, kadar dospe v Gradec kaka slovenska uloga, naj blagovoljno pomisli, da Slovenci plačujejo svoj davek krvni in denarni; to je vendar nekaj; bremena dajejo pravice in pravice nalagajo bremena. Kmetstvo prebivalstvo nosi pri nas več bremen, kakor mestno; zakaj bi pa potem kmeti sinovi bili potisnjeni v koticke?

Mislili smo s tem končati; a ker že pišemo, naj omenimo še opazko, ki nam prihaja ravno na um.

Očitalo se je našemu priprostemu ljudstvu velikokrat — žal, da ne vselej po krivici — da je robato, surovo, silovitosti podvrženo. Kriminalna statistika nas uči, da se največ hudodelstev javnega nasilstva in težke telesne poškodbe verši primeroma na Kranjskem in Spodnjem Štajerskem; sovražne nam novice obešajo kaj rade to lastnost našega ljudstva na največji zvon, da se le kakor naj dlje raznese. Preiskovati vse okolnosti in uzroke, ki to prouzročujejo bilo bi odveč za tesni okvir, ki nam je odmerjen; vendar jeden najglavnejih vzrokov tej prikazni je ta, da naš kmet ne najde po kancelijah in pisarnah tako priljudnega, prepričevalnega odgovora, ko n. pr. pri duhovščini; naravno; uradnik slovenščine le po sili vešč, je vesel, če stranko razume; da jej potem kratek odgovor, ki je utemeljen v postavi za dotični dejanski slučaj. Kmet počasi misli, slabo tolmači in ne najde pravega razloga za to ali ono določbo. Potreboval bi človeka,

ki bi mu razložil in razjasnil tako imenovano „rationem legis“. Uradnik tega ne more storiti; ker to bi zahtevalo že več besedij, daljšega argumentovanja, katerega pa v našem jeziku ni zmožen. Uradnik ponovi na drugo uprašanje osorno svoj odgovor; stranka odide misleč: ta ji naredil kar je hotel, vse dela po svoji samovolji, sploh naše ljudstvo (neomikano) misli, da uradnik stori vse v njega zadevi po lastni samovolji; kolikokrat slišimo stranke govoriti, naredili so kakor so hoteli, kakor da za uradnika ne bilo drugega vodila nego ono: sic volo, sic jubeo; sit pro ratione voluntas.

To krivo mnenje pa je regulator reakcije proti uradniškim ukrepom in določbam. Klin s klinom, misli si neomikane; kakor ti meni, tako jaz tebi; in dejanje sile je izvršeno.

Kako koristno bi torej bilo, če bi imeli uradnike na Slovenskem povsod take, ki bi znali slovenščino, kakor jo zna naša duhovščina! Zakaj da jih nemamo, za to nam da lahko metoda gosp. vit. Waserja pri nameščenju uradnikov boleč in skeleč odgovor. Bog daj, da bi kmalo ta zvezda utrnila se na našem obnebi. Spiritus levis.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. februvarja.

Nemški konservativci, zlasti oni, ki se ravna po dvornem svetniku Lienbacherji, hudo nasprotujejo predlogi za regulovanje goriških rek. Zategadelj ta predloga v tem zasedanju državnega zbora ne pride več na vrsto. Že dolgo se opazuje, da ti poslanci skušajo zavirati vsake zahteve Poljakov, zlasti pa delajo opozicijo finančnemu ministru. Nek poljski list sodi, da bi radi finančnega ministra, ki je Poljak, zamenili s kakim Nemcem. Ta list misli, da bi Poljaki morali pri prvi priložnosti dati nemškim konservativcem razumeti, da so neizogibno potrebni desnici državnega zbora, da ta brez njih nema večine. Mi smo že večkrat trdili, da so skoraj vsi nemški konservativci Slovanom ravno tako sovražni, kakor liberalci, da se pa nam kažejo prijazne samo za to, ker nas potrebujejo za svoje namene. Ta izjava poljskega lista in postopanje nemških konservativcev poslednje čase v državnem zboru nas v tem le utrjuje.

Deputacija suplentov srednjih šol je te dni bila pri ~~naučnem ministru~~ Conradu in prosila, da bi se im povisale plače. Minister jim je obetal, da bode skušal izboljšati njih stanje, kar mu bode tudi mogoče, ker je budgetni odsek jednoglasno njim na korist sklenil neko resolucijo. Vlada bode torej dobila sredstev, da bode lahko imenovala več starejših suplentov definitivnimi učitelji.

Kakor čujemo, posvetovala se bode ~~škofova~~ **škofova** ~~konferenca~~ **konferenca** tudi o posvečevanju nedelj. Sklepi konference se bodo v posebnej spomenici predložili cesarju. Skoro vsi škofje, ki so prišli h konferenci, so že bili vsprejeti pri naučnem ministru baronu Conradu.

Hrvatski poslanci **ogerskega** državnega zbora so se v posebnej konferenci posvetovali, kako postopati zastran reforme gospodske zbornice. Sklenili so tudi v podrobnej debati glasovati za vladno predlogo. Samo pri §. 6. bode zahtevali, da se v tekstu omeni tudi Hrvatska in Slavonija, kar se do sedaj ni zgodilo. Tej konferenci je predsedoval poslanec Vukotinić, prisoten je pa bil tudi minister za Hrvatsko Bedeković. Onih pomislekov proti kompetenci ogerskega državnega zbora v tej zadevi, katere je navajal „Pozor“, poslanci neso imeli. Pa kaj je vladnim kimovcem mari, če se tudi ruši nagodba, da le sami ostanejo v milosti pri ministrih.

Na Dunaji se je sešla **avstrijsko-ogerska carinska konferenca**, da se posvetuje o povisani carine na razne kmetijske in obrtnijske izdelke, ki se od drugod uvažajo. Ker druge države povisujejo carine, prisiljena je Avstro-Ogerska isto storiti, da varuje interese našega kmetijstva in obrtnije. O posvetovanjih te konference nam še dozda ni nič znanega.

Vnanje države.

Vladni krogi v Peterburgu nikakor ne mislijo prisvojiti si Herata in s tem delati težav angleškej vladi. Javno mnenje pa zelo sili na to, zlasti ~~ruski~~ **ruski** časopisje prigovarja vlado, da si prisvoji to deželo. Pa tudi v Heratu samem je močna stranka, ki želi ruski protektorat. Ruski listi mislijo, da bi bila najnaravnejša meja za Rusijo Hindu-Kuš in Paropamisus. — Zdravniki so svetovali ~~A k s a k o v u~~ **A k s a k o v u**, da naj za nekaj časa preneha svoje časnikarsko delovanje in vsled tega bode prenehal za nekaj časa izhajati njegov list „Rusj“. — Knez Dundukov-Korjakov, gubernator kavkaški, prosil je vlado, da sme odposlati znanstveno ekspedicijo v rusko-turkomansko ozemlje in sosedne kraje.

Francoska zbornica je z veliko večino vsprejela povisvanje carine na kmetijske pridelke. Privrženci svobodne trgovine se ta predlog hudo pobijali, pa vse ni nič pomagalo. Večina je spoznala, da je kmetijski stan glavna opora državi, ter se temu mora pomoči. Posebno dobro je minister kmetijstva

zagovarjal to predlogo. Kazal je na žalostno stanje na kmetih, na revščino, ki tam vlada, ker tuji pridelki delajo konkurenco domačim.

V **angleškem** parlamentu se stvari za vlado kaj neugodno razvijajo. Vedno verjetnejše postaja, da bode spodnja zbornica izrekla jej grajo, in da bode vlada odstopila. Novo ministerstvo sestaviti naročilo se bode lordu Salisbury-ju. Za ministra vnanjih zadev bode najbrž izbran Northcote. Kaka bode politika nove vlade, se nič ne ve, le to se poroča, da bode odločnejša, ne tako omahljiva, kakor je sedanja.

Brackenbury-jev oddelek **sudanske** ekspedicije prišel je 21. t. m. na ono mesto, kjer je bil polkovnik Stewart umorjen. Našli so ondu Stewartove vizitnice in razne popirje konzulov Herbina in Powera. Brackenbury zaukazal je podreti hišo glavnega prouzročitelja Stewartovega umora.

Na **francosko-kitajskem** bojišču ni sedaj nobenih velikih bojev. Courbet je zasel otok Pootoo na vzhodu Chusana, pa najbrž brez velikega upora. Kakor se govori, misli Courbet zabranjevati uvoz riže po morji v kitajska primorska mesta. Ker je riža najglavnejši živež vsega prebivalstva teh mest, nadejajo se Francozi najhitreje tako prisiliti Kitajce k prijenljivosti. Nek francoski list že ve povedati, da so že Kitajci voljni pogajati se za mir. To poročilo je pa najbrž prezgodno.

Dopisi.

Iz Gorice 26. februvarja. [Izviren dopis.]

Italijanska narodna banka (banca popolare) končala je svoje kratko življenje predno je začela poslovati. Dasi je družina Ritterjeva nakupila skoraj polovico akcij ter je bila v tej zadevi angažovana, vendar ni šlo. Pri vsem bobnanji po tukajšnjem laškem listu „Corriere“ in pri vsem prizadevanji skrajne italijanske stranke in njenega društva „Unione“ ni bilo zdravila, katero bi bilo mrtvorojeno dete oživilo. Z vsemi naporu razprodali so mej meščane blizu 160 akcij po 50 gld. Da ni bila „banca popolare“ strankarsko društvo, temveč le društvo, kateremu je vzvišen namen, potrebnim in vrednim someščanom in drugim v slučaju potrebe pomagati ter je iz rok oderuhov rešiti, obžalovali bi tudi mi ta „polom“; a namen društva ni bil tako vzvišen, elementom, ki so se na prva mesta silili, ni bila toliko pomoč someščanom pri srci, temveč nekaj drugega, radi tega — requisat in pace! Koliko zbadljivega posmeha ravno od one strani, ko je „Goriška slovenska posojilnica“ pričela svoje poslovanje z majhnimi sredstvi! Koliko veselja, ko se je začetek poslovanja te posojilnice radi malenkostnih šikan od nekatere strani zavlekel! Mi bi danes „tem prijateljem“ posmeh lahko vrnil z obrestimi, pa tega nečemo, saj že tako najde posmeha dovolj oni, ki škodo trpi.

Uverjeni smo, da doleti jednaka osoda tudi politično društvo „Unione“, ker nema programa, ki bi obstanek društva zagotavljal. Gospodje „Unionisti“ so to mej nami, kar so ustavoverci v državnem zboru — si licet parva componere magnis. — Jedini so v sovraštvo do Slovencev in Slovanov sploh, jedini tudi v tem, da se mora Slovenca zatirati, neoziraje se na kakovost sredstev, in raji trpijo sami krivico, nego da bi v društvu s Slovencem uživali jednake pravice. Da le jeden slučaj v dokaz navedem. Mi zahtevamo že leta in leta narodne srednje šole ter nemamo nič zoper to, da bi se podelila tudi Italijanom jednaka pravica, a zagrizen „Unionist“ ti na zobe pove, da je zadovoljnejši z nemškimi šolami, nego da bi užival s Slovencem jednake pravice. Taki so ti kozlički, in da jim ni Bog rogov zakrivil, bi bilo za Slovence slabo.

Goriška ljudska posojilnica imela bode v kratkem svoj drugi občni zbor. Do konca leta 1884 imela je blizu 1800 gold. prometa, kar je za prvi začetek že nekaj. Nadejamo se, da bo zana-prej šlo še bolje. Koliko kapitalistov in drugih narodnjakov imamo, ki bi lahko pristopili ter dejansko podpirali zavod, ki je za goriške Slovence neprecenljive važnosti, Iz letnega poročila bo razvidno, da je postopal odbor jako previdno pri izposojanju denarjev ter zelo varčno pri stroških, katerih ima vsako društvo v začetku.

Iz Vrabe nad Vipavo 26. februvarja. [Izv. dop.] Iz vseh krajev, hribov in dolin, čitamo dopise v Vašem listu. Vsprejmite tudi od nas par vrstic. Dve leti sta že pretekli, odkar smo umrlega našega velespoštovanega župnika g. Lov. Poženela spremili do hladnega groba. Bili smo si v skrbeh, kdaj in kakega duhovnega pastirja bodedo dobili. Ker smo bili nekaj časa ovčice brez pastirja, poslali smo prošnjo v Ljubljano. Naša prošnja bila je kmalu uslišana in dobili smo tako vrlega župnika, da smo ga

vsi veseli in da smo mu zlasti za izvrstno olepšanja božjega hrama prav iz srca hvaležni.

Dobili smo pa tudi novega učitelja g. Ivana Rudolfa, domačina iz Črnega Vrha. Tudi ta gospod je vsega priznanja vreden. Odkar je prišel semkaj, so otroci vsi prerorjeni in vidno se opazuje upliv poučevanja.

Obema gospodoma, župniku in učitelju pa si usojamo priporočati, naj bi nam osnovala potrebno „Bralno društvo“. Bralnega društva si vsi želimo, ker dobro znamo, da nam bode v korist in omiko. Članov bode kmalu dovolj in kolikor možno bodemo gospodoma pri tem snovanju pomagali. Torej urno na delo z gaslom: „Bog in Slovenci!“

Iz Šaleške doline 26. februvarja. [Izv. dop.] (Pustne burke, pa resnične.) Neki mesar kupil je v Lokavici od nekega kmeta bika za 75 gld. Ravno odhajaje na Hrvaško svinje kupovat, snide se v Celji v gostilni „Pri Dunajskem mestu“ z Graškim mesarjem ter bika zopet proda za 108 gld. s pogojem, da ga mora sam goniti, ker on odpotuje na Hrvaško. Graški mesar pošlje svoja dva ali 3 dninarje pretečeni ponedeljek (9. svečana) po bika in ženejo ga čez Lokavico (ker pot zaradi prevelikega snega ni povsodi pripravna) na Vas Gorenje. Gonjaci zaradi prevelikega terpljenja vsi utrujeni in žejni hočejo se odpočiti in svoje življenje z žlahtno vinsko kapljico (kakoršna je navadno ondu) okrepčati, ter privežejo žival pred hišo za neko naslanjalo in odidejo v sobo, v kateri so ravno svatje bili, ter pijo in se vesele, ne da bi mislili na zunaj stoječo žival. Godba začenja svirati, dninarji v veseli družbi se veselijo dalje. Biku se pa vse to že preveč zdi, dolg čas mu je, tudi on hoče pogledati to veselo družbo. Odrta se ter oblastno koraka v sobo. Svatje vsi prestrašeni, nehajo rajati, ter kar mogoče duri tiščijo in ker mislijo, da ni nobene rešitve pred zdivjano živaljo, da je konec njihove zabave, mislijo pa tudi, da je konec njihovega blagega življenja —! K sreči je natakariča ravno v klet zletela. Bik jo zagleda in zdirja za njo ter odbije pipo od jednega soda. Dekle vsa prestrašena za sodom kriči, svatje pa v sobi, bil je neusmiljen krik. Še le po dolgem trudu napravili so red, to pa le tako, da so vsled hrupa zdivjanega bika spravili v hlev, potem predrli strop in ga previdno dobili na vrh, ter pozneje odgnali v Celje.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov v Šent Vidu nad Ljubljano za zgradbo društvenega poslopja 200 gld.

— (Presvitla cesarica) pripeljala se je včeraj v Amsterdam. V imenu kralja pozdravil jo je vrhovni dvornik.

— (Pri deželni sodnji v Ljubljani) bili so zadnje dni nekateri starejši gospodje strašno vznemirjeni. Bilo je pa tudi povoda dovolj, kajti upisali sta se dve slovenski uknjižbi v došlejši deviške zemljišne knjige.

— (Slovstveni zabavni večer) je jutri. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Gosp. dr. Josip Dernjač), naš rojak, skriptor v knjižnici akademije vzornih umetnosti predložil je jeden izvod svojega, v našem listu nedavno omenjenega spisa „K zgodovini Schönbrunn“ cesarjeviču Rudolfu. Prestolonaslednik se je za to knjižico mnogo zanimal, jo vzprejel ter naročil, da se spisatelju izreče posebna njegova zahvala za vrlo in korenito pisano delo.

— (S spodnjega Štajerskega) se nam piše v 23. dan t. m.: Kako se dan danes dela luč in senca v pravosodnem našem življenji, osvetljuje naj naslednji podatek: Mesto pristava pri c. kr. okrajni sodnji v Marnbergu bilo je razpisano lani. Ne dolgo pozneje izpraznilo se je tudi mesto pristava pri c. kr. okrajni sodnji v Laškem trgu. Natečaj za slednje mesto pa se ni razpisal, akoravno je Laški trg boljši služben kraj nego li Marnberg. Gosp. dvorni svetnik Heinricher ukrenil je, da se razpiše samo slabše mesto in da je terno-predlog za to mesto objednem tudi veljaven za izpraznjeno mesto v Laškem trgu. No, kaj porečete k temu? „Man merkt die Absicht und wird verstimmt“. Gotovo ima g. Heinricher zopet kakega Celjana na polici, katerega bi rad spravil v Laški trg. Kaj pa Vi, poslanci slovenski? Zakaj ne zahtevate, da se boljša mesta ne oddajajo kar „brevi manu“, temveč, da se razpiše natečaj, kakor se spodobi?

— (Pobalinsko.) Tukajšnjemu fotografu g. E. Pogorelcu utrl je neznan lopov šipo v vitrini v Slonovih ulicah razstavljeni ter izmaknil nekoliko fotografij, ter tako naredil za 8 gld. škodo.

— (Ubežal) je danes zjutraj iz zapora pri tukajšnji c. kr. okrajni delegirani sodnji postopač Tone Petiani. — Z Lichtenthurnovega vrta na Poljanah pa je ušel v prisilni delavnici zaprti Jurij Miklavčič, doma iz Ambrusa, okraja Novomeškega, že mnogokrat zaradi postopanja kaznovan. Bil je v Lichtenthurnovem zavodu za delo najet, ter porabil ugodno priliko, da jo je popihal.

— (Mrtvega našli) so včeraj zvečer v hlevu gostilnice „pri Šikcu“ berača Janeza Križaja iz Medvod. Danes popoldne bil je uradni ogled.

— (Okrajni zastop na Vranskem) dobil je iz deželne blagajnice 3000 gld. podpore za most čez Savinjo mej Braslovčami in Polzelo.

— (Graščino Ebensfeld) na Ptujem polji kupila je „Prva avstrijska hranilnica na Dunaji“ za 128.205 gld. kr. S to graščino hotela sta se okoristiti gg. dr. Straffella in Kofler na Ptui, misleč, da jo bode erar za drag denar odkupil. A pila sta pri kupu na medvedovo kožo in leta in leta prodajala in pogajala se za graščino pustinja, dokler ni obema sape zmankalo.

— (Trboveljski premog) rabil bode naši mornarici v bodoče za kurjavo, mesto dosedanjega angleškega. Poskušnje s Trboveljskim premogom so se baje dobro obnesle.

— (Zlat prstan) našel se je v „Zvezdi“ ter izročil mestnemu magistratu.

— (Premembe v Lavantinskejškofiji.) Umrl je gosp. Mat. Novak, župnik v Podsredi v 57. letu svoje dobe. Premeščeni so gg. kaplani: Josip Kranjc v Pišce; Jurij Hrastl v Reichenburg; Jakob Hribernik v Braslovče, Lovro Kramberger v Trbovlje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kotor 26. februvarja. Cesarjevič Rudolf in Štefanija pripeljala sta se iz Dubrovnika ob 2¹/₄ uri popoldne v naše mesto. Prebivalstvo priredilo je visokima gostoma navdušen vsprejem. Popoldne prišel je knez Črnogorski pozdravljat visoka gosta. Obed bil je na jahti „Miramare“, ki je ob 7. uri mej živioklici občinstva odplula iz sijajno razsvetljene luke.

Krf 27. februvarja. Cesarjevič Rudolf in Štefanija pripeljala sta se ob 9¹/₄ uri zjutraj pri lepem vremenu semkaj. Zvečer odpeljeta se v Berut.

London 27. februvarja. Pri včerajšnjih strelnih vajah v Shoburness-u razpočila se je granata, ubila jednega častnika in jednega topničarja takoj, težko pa ranila devet drugih častnikov, več topničarjev in civilistov. Mej težko ranjenimi sta tudi vodja topničarske šole in jeden polkovnik.

Razpis volitve za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Podpisana volilna komisija daje volilcem trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani na znanje, da se bode pred volilno komisijo vršila volitev ali z ustnim glasovanjem ali z osebnim oddajanjem napisanih glasovnic 16. dan marca 1885 od devetih popoldne do petih popoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Ob 5. uri popoldne se bode to glasovanje tudi končalo.

Ako se volitev vrši z določenim oddajanjem od volilcev podpisanih glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice z izkaznicami dospeti k obrtnemu oblastvu prve stopinje (na deželi k ces. kralj. okrajnemu glavarstvu, v glavnem mestu Ljubljani pa k mestnemu magistratu) tistega kraja, kjer je podjetje, zadnji čas do 12. marca 1885. l.

Volilna komisija opozoruje, da se od volilcev naravnost volilni komisiji poslane glasovnice ne bodo sprejemale.

Glasošetje bode volilna komisija 16. dan marca 1885. l. začela. Na mej glasošetjem dospele glasovnice se ozira samo tedaj, ako so bile pravočasno oddane pri obrtnem oblastvu.

Volitev se vrši javno. Volilcu se daje, kakor je že zgoraj omenjeno, na izvoljo, da voli ali

- a) ustno, ali
- b) da svoje mnenje na glasovnici napisane sam podá volilni komisiji, ali

c) da s svojim imenom podpisano glasovnico, priloživši jej izkaznico, odda obrtnemu oblastvu I. stopinje, katero obe pošlje volilni komisiji.

Glasovnice se smejo odprte ali zaprte oddajati ali dološljati. Na zaprtih glasovnicah mora biti zunaj zapisano ime volilčeve.

Tisti volilci, kateri volijo tako, da dološljajo napisane in podpisane glasovnice, morajo svoje glasovnice z izkaznicami vred v določenem roku oddati ali doposlati obrtnemu oblastvu I. stopinje tistega kraja, kjer je podjetje. Take glasovnice z izkaznicami vred se smejo dološljati po c. kr. pošti, po c. kr. davčnih uradih, ali po občinskih uradih, ali po posebnih póljih.

Po preteku določenega roka obrtnemu oblastvu dospele glasovnice se ne smejo nič več vzprejemati.

Zgoraj navedene tiskovine (izkaznice, glasovnice, razpis volitve), kakor tudi vse uloge volilcev pošiljajo se volilni komisiji po pošti poštarine prosto, ako imajo na adresi pristavek: „V volitvenih zadevah trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani“.

Volilci trgovinskega odseka in sicer: volilci I. in II. volilnega razreda dobe rudeče glasovnice in volijo skupaj 6 članov.

Volilci III. volilnega razreda trgovinskega odseka dobe višnjeve glasovnice in volijo 4 člane.

Volilci I. volilnega razreda obrtnega odseka dobe zelene glasovnice in volijo 2 člane.

Volilci II. volilnega razreda obrtnega odseka dobe bele glasovnice in volijo 10 članov.

Volilci III. volilnega razreda obrtnega odseka dobe rumene glasovnice in volijo 2 člane.

Vsaka volilna kategorija (volilni razred) voli sama zase njej pripadajoče število pravih članov. Opozoruje se pa tu posebno, da morajo volilci vsake kategorije ali vsacega razreda svoje zastopnike le iz onega razreda voliti, v kateri imajo sami pravico voliti.

Daljni pouk je v razpisu volitve, kateri se vsacemu volilcu dostavi.

V Ljubljani, dne 24. februvarja 1885.

C. kr. volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Chorinsky.

Razne vesti.

* (Prebivalstvo v Rusiji.) Kakor kažejo uradni statistični podatki, brojila je evropska Rusija 1882. l. 77,869.521 prebivalcev in sicer 38,651.977 moških in 39,217.544 žensk. Z azijskimi okraji imelo je pa carstvo vkupe 102 milijona duš. Najbolj obljudena sta okraja Moskovski (73 duš na jednej □ vrsti) in Podolski (62 duš na jednej □ vrsti) najmanj obljuden je pa Astrahan (0.4 duš na jednej □ vrsti.) 1882 leta imeli so v Rusiji 3,904.577 porodov, 3,033.569 mrličev in 716.247 zakonov.

* (Kraljica Viktorija in Londonski stavci.) Londonsko društvo stavcev uživa prav posebno milost in izredno pokroviteljstvo kraljeve rodbine. Čestokrat dobilo je že od raznih članov kraljeve hiše obilo in dragocenih knjig za svojo društveno knjižnico. Tudi pokojni soproj kraljičin, princ Albert podaril je stavcem mnogo in koristnih knjig. Nedavno pa je kraljica Viktorija sama še celo zaukazala, da se tiskarskemu društvu pokloni jeden krasno vezan izvod po njej spisane knjige: „Listi iz mojega dnevnika“ in jeden dodatek k tej knjigi: „Še nekateri listi“. Da kraljičino prekrasno darilo, katero je kraljica sama lastnoročno podpisala, vzbuja občno veselje mej stavci angleške prestolnice, radi verjamemo.

* (Utile et dulce.) V Novem Jorku začel je izhajati časopis „Packet handkerchief“, ki se tiska na pavolnato tkanino. Barva, s katero se tiska, nema nikakega zopernega duha. Tak list se da, ko se prečita, porabiti za nosni robec. Tako se je posrečilo prijetno združiti s koristnim. Kakor se govori, ima ta časopis jako velik vspeh, kar je lahko razumljivo, ker so neki taki tiskani robci še za 25 % ceneji, kakor netiskani robci take vrste.

* (Most preko reke Jordana.) 27. januarja t. l. izročil je vsled naloga tuške vlade inženir Jurij Ferenghia blizu podrtin nekdanjega mesta Jerihe čez reko Jordan narejen nov lesen most običnemu prometu. Pri tej redkejši svečanosti bili so prisotni guverner Jeruzalemski Reuf paša, vojaški in civilni dostojanstveniki, duhovski načelniki raznih verskih občin iz Jeruzalema, mnogobrojni beduvinski šejki in obilo občinstva. Novi most prvi in jedini, kateri premostuje to zgodovinsko reko, je 45 m. dolg, 5 m. širok in prav trdno stesan. Po poročilu katoliških romarjev iz 7. stoletja imeli so baje nekdanj tamošnji prebivalci nek most preko Jordana, a dan danes pogubili so se vsi sledovi kakega mostu čez to reko.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodeca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena skatelic 1 gld. Po poštne povzeto razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(11-2)

Tujci:

26. februarja.

Pri **Stann:** Nagy z Dunaja. — Klätzl iz Celovca. — Marzolla iz Reke. — Frankenberger z Dunaja. — Vlek iz Kočevja.

Pri **Majes:** Herzl, Zehler, Pikeš, Stein, Kaiser, Schneider, Gerstendorfer z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji:** pl. Mayer z Dunaja. — Gušterle iz Grada.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. febr.	7. zjutraj	742.02 mm.	- 3.6° C	brezv.	megla	
	2. pop.	741.16 mm.	+ 6.4° C	brezv.	jas.	0.00 mm
	9. zvečer	740.90 mm.	+ 1.8° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 1.5°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 50 kr.
Srebrna renta	83 " 95 "
Zlata renta	107 " 65 "
5% marena renta	99 " 30 "
Akcije narodne banke	867 " 25 "
Kreditne akcije	305 " 25 "
London	124 " 25 "
Napol.	9 " 79 1/2 "
C kr cekini	5 " 81 "
Nemške marke	60 " 50 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128 " 50 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 172 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " 35 "
Ogrska zlata renta 6%	— " — "
" " 4%	98 " 50 "
" " 5%	94 " 15 "
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 " — "
Dunava reg srečke 5%	100 gld. 115 " 75 "
Zemlj. obliq avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 " — "
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	112 " 60 "
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	105 " 75 "
Kreditne srečke	178 " — "
Eudolfove srečke	10 " 19 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 108 "
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v. .	215 " 75 "

Št. 3046.

(104-2)

Razpis službe.

Pri mestnem magistratu Ljubljanskem oddati je na novo ustanovljeno službeno mesto

policijskega komisarja

z letno plačo 1200 gld. in s pravico do dveh v pokojnino vstevnih 10% petletnic.

Prosilcem za to službo je prošnje z dokazili o starosti, o sposobnosti, katere treba za višje upravno ali pa za sodniško službovanje, o dosedanjem poslovanji in pa o popolnem znanji slovenskega in nemškega jezika vložiti

do 22. marca t. l.

pri podpisnem magistratu in sicer onim, ki so v javni službi, potom predstojee gospodske.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 21. dan februarja 1885.

Župan: Grasselli.

Učenec,

star 13—16 let, ki zna slovensko in nemško, vsprejme se takoj v špecerijsko prodajalnico. Več pri opravištvu „Slov. Naroda.“ (95-3)

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 15. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (20-30)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen**, generalnega agenta v Trstu.

Umrli so:

23. febr.: Lenka Jeranič, postrežnica, 60 let, Sv. Florijana ulice št. 5, za oslabljenjem moči. — Jera Tomie, mestna uboga, 68 let, Karlovska cesta št. 5, za vodenico.

25. febr.: Urša Urančič, železniškega vozovnika žena, 37 let, Cesta na južno železnico št. 1, za jetiko — Liza Steklinger, hišnega posestnika hči, 7 mesecev, Rimska cesta št. 15, za vodenico v glavi. — Janez Jeras, gostač, 77 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo. — Tomž Albanar, delavec, 43 let, Poljanski nasip št. 50, za pljučnim edemom.

26. febr.: Janez Križaj, gostač, 50 let, Vegove ulice št. 9, za pljučnim edemom.

V deželnej bolnici:

22. febr.: Blaž Belič, gostač, 68 let, za jetiko. — Josip Židan, gostač, 80 let, za starostjo.

23. febr.: Ignacij Breznik, delavec, 46 let, za jetiko.

Mo fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih molega svaka *Josipa pl. Czeke v Kiseku* na Ogerskem je izvrstno desertno vino, katero priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanju krvi, oslabljeni, diarrih in reconvalescenci z izrednim uspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri reconvalescenci. Vino se ne sme piti mrzlo, ampak se mora pred porabo pustiti, da dobi temperaturo sobe. (44-4)

Burgundsko vino.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

LEKARNA TRNKOCZY

v Ljubljani, Mestni trg.

■ Vsaka steklenica ima zaradi pristnosti varstveno marko in grb. ■

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Prazne steklenice se nazaj vzemó. — Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Zaloga laka

na veliko vseh mogočih vrst in za vsako porabo.

Tovarna

vsakovrstnih oljnatih barv, lakovih barv za tla, deset raznih sort za pleskarje v vseh barvah.

Razne indigrencije in voskove izdelke za tla mazati.

Barve

za akademične slikarje.

Velika izbér čopičev.

Suhe barve

in sploh vse materialno blago za ličilce, potem za kolarje, barvarje, zidarje, mizarje, sobne slikarje, limarje, izdelovalce pohištva, strugarje, barvarje in za domačo porabo, barve za črnila, hektografe, stampilije, pošto, pirhe in opravo.

Velika izbér analin-barv.

Mnoge specialitete, spadajoče v okvir navedenih obrtov.

Patrone za slikarje sob.

Zlata in bronca

i. t. d. i. t. d.

Trgovina s semenom GJURE POPPOVIĆA v Zagrebu

ne izdaje za leto 1885 novega cenika, nego oslanjajoč se na dober glas, prosi slavno občinstvo, da ga počasti s polnim zaupanjem, kajti hoče tržiti kakor do sedaj z dobrim, svežim semenom, ker se ne boji nikake konkurencije, pa zato bode preskrboval kupovateljem dobro blago po nizkeji ceni.

Priporočam razun sočivnega in cvetličnega semena še peške sadnih dreves in mlada sadna drevesca, posebno vsakovrstna deteljina semena, katera so vsa jako čista in zanesljivo kaljiva; posebno imam veliko zalogo štajerske detelje in lucerne z visokih krajev. Isto tako sem v stanu kupcem na debelo preskrbeti po ceni zanesljivo kaljive trave po nizkeji ceni in to iz prve roke, kakor tudi imam kravje répe na debelo in sicer najboljše vrste.

(106-1)

Velika izbér

krtač in čopičev (Pinsel) za vse obrte in tovarne, umetnike, domačo in pisarniško porabo.

Velika izbér

vsakovrstnih glavnikov iz želvine lupine, slonove kosti, bivolskega roga, belega, rumenega in črnega roga, kavčevine in pušpanovega lesa.

Gospodarjem

priporočam:

dobrega petroleja,

za mašine in kolomaza.

Čistilo za vino.

Torbe

prav izvrstne.

Specerijsko blago.

Izvrstne kave.

Domačo mast

i. t. d. i. t. d.

